

ԴՐԱՄԱՏԱՆ ՏՆՕՐԷՆԻ ՁԵՐԲԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ

Ապահովական տեղեկություններ երեկ նշեցին, թե Վճռաբեկ ատեանի ընդհանուր դատախազ Ժամալ Չաժժար կալանաւորած է Creditbank դրամատան տնօրէններու խորհուրդի նախագահն ու խորհրդականը՝ դրամատանային փաստաթուղթեր կեղծելու, դրամատուներն դրամ գողնալու եւ շորթունի յանցանքներով:

ԱԼԷՆ ՍԻՄՈՆԵԱՆ՝ ՌՈՒՍԵՐՈՒՆ.

«ԻՆՉ

Կ'ԸՆԷԻՔ ԵԹԷ...»

Հայաստանի Ազգային ժողովի նախագահ Ալեն Սիմոնեան յայտնեց, թէ Հայաստանի մէջ ռուսական հեռատեսիլի կայաններուն հեռարձակումին դադրեցումը քննարկելու իր առաջարկին նկատմամբ ռուս գործընկերներուն մեկնաբանութիւնները ցոյց կու տան, թէ անոնք չեն հարցներ «ի՞նչու Ալեն Սիմոնեան արձակած է այս կոչը»: Ըստ Ազգային ժողովի նախագահին,

ռուս-հայկական յարաբերութիւնները փճացնելու աշխատանքը տանողներն են ոչ թէ արեւմտեան կամ առասպելական գործակալները, այլ ռուսական որոշ պետական հեռատեսիլի կայաններ, լրագրողներ եւ խմբագիրներ: Տալով շարք մը օրինակներ, Սիմոնեան շեշտեց, թէ ռուսական լրատուամիջոցները կասկածի տակ կը դնեն Հայաստանի գերիշխանութիւնը, անկախութիւնն ու նոյնիսկ գոյութիւնը: «Ի՞նչ կ'ընէք, եթէ Հայաստանի պետական հեռատեսիլի կայանէն հաղորդավարները վիրաւորէին Ռուսիոյ նախագահն ու ղեկավարութիւնը, քննարկէին Ռուսիոյ տարածքային ամբողջականութիւնը եւ յայտարարէին, թէ Ռուսիան պէտք չէ գոյութիւն ունենայ», հարց տուաւ Ալեն Սիմոնեան:

Ռուսիոյ Արտաքին գործերու նախարարութիւնը մտահոգութիւն յայտնեց, թէ Արեւմուտքին մօտենալով, Հայաստան կը վնասէ սեփական շահերուն: «Հայաստան դէպի Արեւմուտք կը կողմնորոշուի, յաճախ անտեսելով իր ազգային շահերը՝ օրինակ դուրս գալով Հաւաքական անվտանգութեան պայմանագրի կազմակերպութեան հետ համագործակցութենէն», նշեց Մոսկուա: Յայտարարութիւնը շեշտեց, թէ ռուսերը կը զգան Արեւմուտքի կործանարար ազդեցութիւնը Հայաստանի մէջ եւ կը ցաւին, որ Երեւան չի դիմադրեր, յաճախ վնաս հասցնելով սեփական ազգային շահերուն:

ԴԱՐՁԵԱԼ ՄԻՋԱՆՑՔԻՆ ՄԱՍԻՆ

Թուրքիոյ առետուրի եւ ապրանքներու միութեան առաջին փոխնախագահներէն Ալի Քուպուզ յայտնեց, թէ «Ձանգեզուրի միջանցքին բացումը մեծ դեր կրնայ խաղալ երկիրներու միջեւ առետուրի զարգացումի գործին մէջ»: Ան այս մասին յայտնեց հայկական բռնագրաւեալ Շուշի քաղաքէն, ուր մասնակցեցաւ Տնտեսական համագործակցութեան կազմակերպութեան գործարար համաժողովին՝ «Ներդրումներ եւ հեշտ առետուր» խորագրին տակ:

ԵԼԵԿՏՐԱԿԱՆ ՑԱՆՑԵՐԸ ԱԶԳԱՅՆԱՑՆԵԼՈՒ ՆԱԽԱԳԻԾ

Հայաստանի Ազգային ժողովին մէջ երեկ քուէարկութեան դրուեցաւ եւ առաջին ընթերցումով վաւերացուեցաւ ուժանիւթային ոլորտին վերաբերող օրէնքներ բարեփոխելու առաջարկը, որ ներկայացուած էր իշխող «Քաղաքացիական պայմանագիր» կուսակցութեան կողմէ: Հայաստանի ելեկտրական ցանցեր ընկերութիւնը ազգայնացնելու մասին նախագիծը վաւերացուեցաւ 65 երեսփոխաններու թեր քուէարկութեամբ, մինչ 30 երեսփոխան դէմ քուէարկեց որոշումին:

ՅԱՆՑԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ԶԱՆՈՂՈՒՄ

Երկրապահ կամաւորականներու միութիւնը յայտարարեց, թէ առանց 27 Հոկտեմբերի թղթածրարի լիարժէք բացայայտումին, Հայաստանի անկախութիւնն ու գերիշխանութիւնը պիտի շարունակեն մնալ վտանգուած: «Հայաստանի անկախութենէն ետք հայրենիքի մէջ վերահաստատուեցաւ հայկական աւանդական կուսակցութիւնները ու անոնց գաղափարախօսները: Եղեռնէն ի վեր, թրքական իշխանութիւններուն դէմ այդ ուժերէն ոմանց որդեգրած ահաբեկումի մեթոտներն ու ձեւերը անոնց ձեռքով գործածուեցան նաեւ հայրենի իշխանութիւններուն, անոնց քաղաքական եւ ռազմական գործիչներուն դէմ», յայտարարեց ԵԿՄ-ը եւ դիտել տուաւ, թէ անցնող տարիներուն Ազգային անվտանգութեան ծառայութիւնը ծախողութեան մատնած է Հոկտեմբեր 27-ի մնացած առնուազն երեք յանցագործութիւն:

ՎԵՅ ԷԶԵՐԷ ԲԱՂԿԱՅԱԾ ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ ԱՌԱՋԱՐԿ

«Ռոյթըրզ» լրատու գործակալութիւնը հաղորդեց, թէ լիբանանցի բարձրաստիճան պաշտօնեաներ կը կատարեն քննարկումներ՝ պատասխանելու համար Պէյրութի իշխանութիւններուն հասած ամերիկեան պամաններուն, որ Լիբանանի ղեկավարութեան փոխանցած էր ամերիկացի պատուիրակ թմո Պարաբ: Ըստ գործակալութեան, Պարաբին փոխանցած փաստաթուղթը կը բաղկանայ վեց էջէ եւ կը ներառէ ընդհանուր լուծումի ուղեցոյց մը, ուր կը պահանջուի անյապաղ ապագինել Հրճպալլան ու պաղեստինեան կազմակերպութիւնները, բարելաւել յարաբերութիւնները Սուրիոյ հետ եւ իրականացնել արմատական բարեփոխումներ: Ամերիկեան առաջարկներուն մէջ կը խօսուի հարաւի բռնագրաւեալ շրջաններէն իսրայէլեան աստիճանական նահանջին մասին, եթէ Հրճպալլա իր գէնը յանձնէ պետութեան:

ՅԱՆՁՆԱՌՈՒԹԻՒՆ 1701-ԻՆ

Վարչապետ Նաուաֆ Սալամ շեշտեց, թէ Պարաբի առաջարկներուն լիբանանեան միացեալ պատասխան մը տալը կը բխի լիբանանցիներուն ազգային շահերէն: Սալամ ընդունեց

Պէյրութի քաղաքապետութենէն պատուիրակութիւն մը, գլխավորութեամբ քաղաքապետ Իպրահիմ Ձէյտանին: Անոնք քննարկեցին մայրաքաղաքին առջեւ ցցուած խնդիրները եւ լուծումի հնարաւորութիւնները: Ձէյտան շեշտեց, որ մայրաքաղաքին մէջ կան շատ առաջնահերթութիւններ եւ քաղաքապետութիւնը մշակած է աշխատանքային ծրագիր մը՝ բարելաւելու քաղաքացիներուն կեանքը: Սալամ ընդունեց նաեւ խաղաղապահ ուժերու պատուիրակութիւնը ու քննարկեց հարաւային սահմանի դրութիւնը: Վարչապետը շեշտեց, որ Լիբանան յանձնառու կը մնայ 1701 բանաձեւին եւ բանակին ու խաղաղապահներուն միջեւ համագործակցութեան ամրապնդումին՝ պահպանելու համար հարաւի կայունութիւնն ու անվտանգութիւնը:

ԴԵՌ ԿԸ ԾՆՉԷ ՀԱԼԷՊԸ (3)

ԺԱՆ ՏԷՐ ԳԷՈՐԳԵԱՆ՝ Հ.Մ.Մ.-Ի ԱՌԱՍՊԵԼԸ

ՆԱԶՕ ԵՐԷՆԵԱՆ

Տազնապներու, յուզումնալից ցնցումներու, երբեմն ալ յուսահատ յիշողութիւններու ընդմէջէն յառնող Հալէպը իր սրտին մէջ կը պահէ վաստակաշատ, համեստ ու անձնուէր անձեր, որոնք կը շողշողան «անկրկնելի» քաղաքին հոգեմտաւոր ժառանգութեան մէջ: Նման անձ մը եղած է Ժան Տէր Գէորգեանը՝ հալէպահայ հնչակեան շրջանակի ամենատարեց, բայց ոգիով մշտապէ՛ս երիտասարդ ընկերներէն մէկը: Անոր դէմ առ դէմ հանդիպումս, Շաբաթ, 21 Յունիս 2025-ի յետմիջօրէին, եղաւ ոչ միայն պատիւ, այլ նաեւ ուսանելի ապրում:

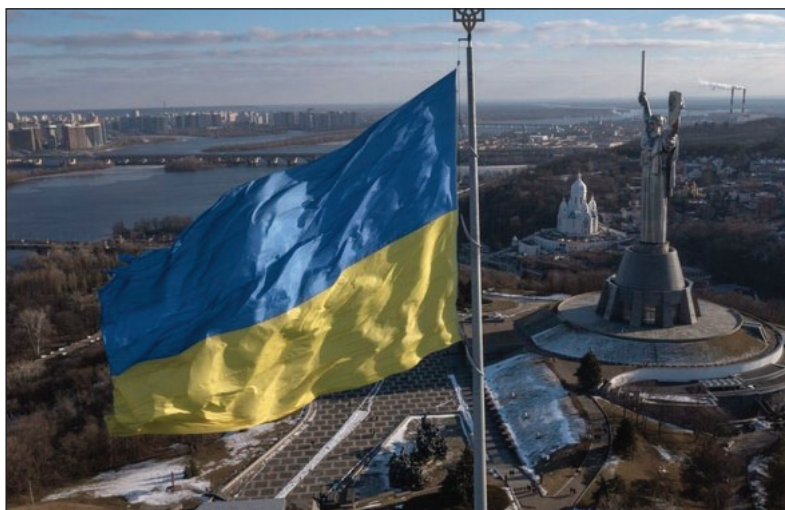
Կիլիկեան ճեմարանի երկարամեայ եւ նուիրեալ ուսուցչուհի ընկերուհի Մարալ Քիւփեւեան-Սնուուրն սիրով ու հին բարեկամութեան նուիրումով ինծի ընկերացաւ Տէր Գէորգեանի տան այցին:

(Շարունակութիւնը տեսնել էջ 3)

ԹՐԱՄԹԷՆ ՓՆԱՀԱՏԱՆՔ ՀԱՐԱԱՅԻՆ

Միացեալ Նահանգներու նախագահ Տոնըլտ Թրամի Սուրիոյ նախագահ Ահմատ Շարասիւր համարեց ուժեղ եւ ազնիւ նախագահ մը: Ան յայտնեց Սուրիոյ նկատմամբ սահմանուած պատժամիջոցներուն չեղարկումը, որպէսզի սուրիացիները ունենան վերականգնելու հնարաւորութիւն մը: Այլ հարցով Թրամի յայտնեց, թէ Իսրայէլ համաձայնած է Համասի հետ Կազայի մէջ 60 օր երկարող զինադադարի նախապայմաններուն:

Ռուսիոյ նախագահութիւնը Ֆրանսայի նախագահ Էմանուէլ Մաքրոնին տեղեկացուց, թէ Ուքրանիոյ մէջ հաւանական լուծումը պէտք է ըլլայ ամբողջական եւ լուծէ խնդիրին խորքային պատճառները: Քրեմլինի համաձայն, Արեւմուտքէն Ուքրանիոյ տրամադրուած օժանդակութեան դադրեցումը

կրնայ արագացնել հակամարտութեան լուծումը: Նախապէս, Միացեալ Նահանգներ որոշած էր սահմանափակել Քիեւին փոխանցուած զինամթերքին ծաւալը, պաշարներու ամբաւորութեան պատճառով: Ուստի, Ուքրանիոյ իշխանութիւնները կանչեցին ամերիկեան դեսպանութեան գործակատարը եւ բողոքեցին կայացուած որոշումներէն:

BRICS երկիրներու համախմբումին լրագրողները դիմեցին ՄԱԿ-ի ընդհանուր քարտուղար Անթոնիօ Կուրերեշին Ատրպէյճանի մէջ իրենց ռուս պաշտօնակիցներու կալանաւորումին վերաբերեալ: Նամակին մէջ նշուեցաւ, թէ կազմակերպութեան լրագրողներուն իրաւունքները պէտք է պաշտպանուին այլ երկիրներու մէջ աշխատելու ընթացքին, անընդունելի համարելով ուժի գործածութեամբ կալանաւորումները: Յիշեցնենք, որ 30 Յունիսին Պաքուի մէջ կալանաւորուեցան ռուս լրագրողներ, երբ ատրպէյճանական ապահովական ուժերը ներխուժեցին Սփութմիք գործակալութեան գրասենեակը եւ ձերբակալեցին եօթը մարդ:

ՆԻԿԻՅ ՏԻԵԶԵՐԱԿԱՆ Ա. ԺՈՂՈՎԻՆ 1700-ԱՄԵԱԿԸ

Քրիստոնեայ աշխարհը կը պատրաստուի նշելու Նիկիոյ Տիեզերական Ա. Ժողովին 17-րդ դարադարձը, տրուած ըլլալով որ անկախ գումարուած էր 325 թուականին, այսինքն՝ ճիշդ 1700 տարի առաջ:

Արդէն, առաջին ազդանշանը տրուեցաւ Արեւելեան Ուղղափառ (ոչ-քաղկեդոնական) եկեղեցիներուն կողմէ:

Անցնող Մայիսին, Գահիրէի մէջ մէկտեղուեցան հայ, ասորի եւ ղպտի դաւանակից ջոյր եկեղեցիներու հոգեւոր պետերը (Արամ Ա. կաթողիկոս, Աֆրամ Բ. պատրիարք, Թաուատրոս Բ. պապ) ու մեծահանդէս արարողութիւններով վերահաստատեցին իրենց համակամութիւնն ու դաւանական միութիւնը, որուն հիմքը, կըսեն անոնք, խարսխուած է Նիկիոյ Տիեզերական Ա. Ժողովի հաւատք բանաձեւին ու դաւանաբանական տեսութիւններուն վրայ: Գահիրէի երկօրեայ հաւաքները (17-18 Մայիս) ունեցան երկու երես՝ միասնական խորհրդաժողովներ եւ միացեալ Ս. Պատարագ: Այս վերջինը, ղպտիներու Ս. Մարկոս մայր տաճարին մէջ, հոն ներկայ եղողներուն համար երկա՛ր տարիներ պիտի մնայ անմոռանալի դէպք մը, տպաւորիչ անմախքնաբայ երեւոյթ մը:

(Շարունակութիւնը տեսնել էջ 2)

ԳՐԱՍԷ՛Ր ԸԱՅՈՐԴԻ, ՍԱՏԱՐԷ՛ «ԱՐԱՐԱՏ» - Ի 88-ԱՄԵԱՅ ԳՈՅԵՐԹԻՆ

«ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՄԱՐ ՇԱՏ ԿԱՐԵՒՈՐ Է ԻՐ ԴՐԱՅԻՆԵՐՈՒՆ ՀԵՏ ՈՒՆԵՆԱԼ ԲՆԱԿԱՆ ԵՒ ԿԱՆԽԱՏԵՍԵԼԻ ՓՈԽՅԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ»

ԸՆԿ. ՏՈՔԹ. ՀԱՄԲԻԿ ՍԱՐԱՖԵԱՆԻ ԽՕՍՔԸ ՔՍԱՆՆԵՐՈՒ ՆԱՀԱՏԱԿՈՒԹԵԱՆ 110-ՐԴ ՏԱՐԵԼԻՑԻՆ

Քսաններու դրուագին մէջ խտացած են բազմաթիւ խորհուրդներ։ Կ'ուզեմ առանձնացնել երեք խորհուրդ, որոնք նաեւ կապ ունին այսօրուայ մեր իրականութեան հետ։ Առաջին խորհուրդը կուսակցութեան ծնունդին հետ առնչուած է անմիջականօրէն։ Յայը, մինչ քաղաքական կուսակցութիւններու եւ ազատագրական պայքարի ծնունդը, երկրորդական քաղաքացիի՝ ռայայի կարգավիճակով կ'ապրէր Օսմանեան կայսրութեան մէջ։ Եւ երբ ծնալ յեղափոխական շարժումը, ծնալ Յնչակեան կուսակցութիւնը եւ միւս կուսակցութիւնները, փոխուեցաւ հայ քաղաքացիին հոգեբանութիւնը։ Փարամազի խօսքերով՝ «Յայը մեռնում է կաթիլ առ կաթիլ, հայը մի անգամ էլ պիտի մեռնի, որ հայը ապրի»։

Երկրորդ խորհուրդը կուսակցութեան՝ համամարդկային արժէքներու դաւանումն է։ Երբ կը թերթատենք կուսակցութեան ծրագիրը, առայսօր այժմեական է իր համամարդկային արժէքներու վերաբերեալ մօտեցումով, համոզումով եւ հաւատամքով։ Կուսակցութեան կողմէ գաղափարախօսական աշխատանք կը տարուէր Օսմանեան կայսրութենէն ներս, այն չէր պայքարէր միայն հայութեան համար, այլ՝ իոն ապրող բոլոր ժողովուրդներուն համար։ Փարամազ իր յայտին պաշտպանական ճառին մէջ ներկայացուցած է թուրք գիւղացիին տառապանքները։ Շատ հետաքրքրական է, որ Կուսակցութեան հիմնական ծրագրին մէջ կար փորձամասնութիւններու կողմէ Օսմանեան կայսրութեան տապալումը եւ կոմֆետերատիվ հանրապետութեան ստեղծումը, ուր կ'ապրէին այս բոլոր ժողովուրդները կողք-կողքի։ Այսինքն Կուսակցութիւնը ստեղծուած էր եւ մենք առայսօր կը հաւատանք համամարդկային արժէքներուն, եւ մեր դասակարգային պայքարը միայն հայութեան համար չէր, այլեւ համայն աշխարհի ժողովուրդներուն համար։

Իսկ երրորդը անկախ Յայաստանի տեսլականն էր։ Այսօր մեզի համար դիւրին է պատկերացնել Յայաստանը ազատ ու անկախ, բայց երբ ետ երթանք եւ նայինք այդ թուականներուն, ընդհանրապէս Յայաստան հասկացողութիւնը գոյութիւն չուներ։ Բայց մեր հերոսներուն վերջին խօսքը «Կեցցէ՛ Յայաստանը» եղաւ։ Այդ մէկը իրականութիւն դարձաւ իրենց կախաղան բարձրացումէն յետոյ, բայց այդ գաղափարը, որուն համար անոնք զոհուեցան, մեր վրայ եւս պարտաւորութիւն կը դնէ գուրգուրալ մեր ներկայ հայրենիքին, մանաւանդ այսպիսի այսպիսի դժուար պայմաններու մէջ։

Յստակ է որ այսօր աշխարհակարգը փոխուած է. այն աշխարհակարգը որ երկրորդ Յամաշխարհային պատերազմէն յետոյ կար, այսօր գոյութիւն չունի, ամէն օր բան մը կը փոխուի աշխարհի մէջ։ Եւ դժբախտաբար այսօր չեն գործեր այդ 40-ական թուականներու միջազգային կանոնները, յարաբերութիւնները, ընդհանրապէս կարգ ու կանոնը այսօր բոլորովին վերացած է։ Այսօր ականատես կ'ըլլանք մէկ իրականութեան՝ ան որ բիրտ ուժի տէր է, ուրեմն նաեւ իրաւունքը իրն է։ Եւ այս շատ վտանգաւոր երեւոյթ է համայն աշխարհին համար։

Ուրեմն այսպիսի պայմաններու մէջ ի՞նչն է ամէնէն կարեւորը. դիւանապետութիւնը եւ խաղաղութեան ծգտումը։ Եւ եթէ չկան այդ երկուքը, ուրեմն մեզ կը սպասեն միայն արհաւիրքներ։ Այսպիսի պայմաններու մէջ ի՞նչ են մեր մօտեցումները եւ պատկերացումները Յայրենիքի առջեւ Օսմանեան խնդիրներուն եւ հնարաւորութիւններուն դիմաց։ Աւանդաբար երբ Քսաններու մասին ելոյթներ կ'ունենայինք, աւանդական մեր մօտեցումները կը ներկայացնէինք, սակայն այսօր պայմանները եւ իրականութիւնը բոլորովին այլ են, եւ նաեւ այդ իրականութիւնը կը պահանջէ որ մենք մեր հետ եւ հանրութեան հետ անկեղծ ըլլանք։

Այն ինչ այսօր Յայաստանի Յանրապետութիւնը ներքին առումով կ'ապրի՝ մեզի համար անընդունելի է։ Անընդունելի է տարբեր պատճառներով, սակայն պէտք է անկեղծ ըլլանք եւ իրականութեան մասին անկեղծօրէն խօսինք։ Անցեալ տարի, Յնչակեան կուսակցութեան Կեդրոնական վարչութիւնը յայտարարութեամբ մը հանդէս եկաւ եւ խոր մտահոգութիւն յայտնեց մանաւանդ «Տաւուշը յանուն հայրենիքի» շարժման մէջ Մայր Աթոռի մասնակցութեան եւ նաեւ ձեւով մը հովանաւորութեան համար։ Մտահոգութիւնը այն էր, որ ազգային կառոյցը, որ մեր Յայ առաքելական եկեղեցին է, Մայր Աթոռն է, պէտք չէ խառնուէր Յայրենիքէն ներս քաղաքական գործընթացներուն եւ մանաւանդ անոնց մասնակից չդարձնէր Սփիւռքը։ Մտահոգութիւն էր նաեւ, որ քաղաքական դաշտէն ներս կը գործեն գրուած եւ չգրուած օրէնքներ եւ նաեւ յարաբերութիւններ, որոնք յարիր չեն ազգային կառոյցի փոխարաբերութեան։ Դժբախտաբար այդ երեւոյթը ասօր դրսեւորուեցաւ ամենադժգոյ ձեւով, եւ այդ իրականութիւնը մեզի կը պարտադրէ կրկին յուսալ եւ յորդորել, որ ազգային կառոյցը, Յայ առաքելական եկեղեցին քաղաքական գործընթացի մասնակից չդառնայ, որովհետեւ հետեւանքը պիտի ըլլայ այն՝ ինչին մենք այսօր անկասկածաբար կ'ըլլանք։ Անշուշտ ընդունելի եւ նաեւ ողջունելի է Եկեղեցւոյ մասնակցութիւնը ազգային խնդիրներուն եւ մանաւանդ համազգային հարցերուն, սակայն ընդու-

նելի չէ երբ հոգեւորականը քաղաքական գործընթացներուն մասնակից կ'ըլլայ եւ դժբախտաբար նոյն գռեհիկ ոճաբանութեամբ կը բանավիճի քաղաքական գործիչներուն հետ։ Այս չի նշանակեր, որ քաղաքական գործիչները պէտք չէ բարձրացնեն մակարդակը իրենց խօսակցութեան եւ հռետորաբանութեան։ Բայց դժբախտաբար Յայաստանի մէջ քաղաքական խնդիրներու հանդէպ գաղափարախօսական պայքար եւ մօտեցում առայսօր չկայացաւ։ Այդ պատճառով հարցերը շատ աւելի անհատականացած են եւ անոնց լուծումը գաղափարախօսականէ դուրս է եւ անհատական բնոյթ կը կրէ։

Յայաստանի համար այսօր հնարաւորութիւններ կան եւ անոնք կը բխին իր դրացիներու հետ փոխյարաբերութիւններէն։ Առաջին հերթին պիտի առանձնացնենք արտաքին քաղաքականութիւնը. չափազանց անհրաժեշտ կը համարենք իրապաշտ եւ աւելի խոհուն քաղաքականութիւնը այս առումով։ Այո՛, մենք կրնանք ազգային իղծեր ունենալ, պարտաւոր ենք ունենալ, սակայն այսօր Յայաստանի համար շատ կարեւոր է իր դրացիներուն հետ ունենալ բնական եւ կանխատեսելի փոխյարաբերութիւն։ Կը հնչեն խօսքեր եւ կոչեր, որ Յայաստան-Թուրքիա փոխյարաբերութիւնը պէտք չէ զարգանայ, մենք այդ մօտեցումը կը մերժենք եւ կ'ողջունենք Յայաստան-Թուրքիա յարաբերութիւնները։ Հոս կ'ուզեմ ուշադրութիւն դարձնել Յայաստան-Թուրքիա պետութենէ-պետութիւն փոխյարաբերութեան վրայ. ասիկա հայ-թրքական յարաբերութիւն չէ եւ պէտք է յստակօրէն զանազանուի։ Սակայն մեզի համար որպէս սփիւռքահայ կարեւոր է գիտակցիլ եւ հասկնալ, որ այն ինչ որ Սփիւռքի կազմաւորման եւ հայապահպանման գործօն էր, միաւորող խնդիր էր, այսօր այդ պարտաւորութիւնը Յայաստանի պետութեան վրայ դնելու բարոյական իրաւունքը չունիք։ Մենք պէտք է հասկնանք, որ Յայաստանը որպէս պետութիւն պիտի փոխյարաբերութեան մէջ մտնէ եւ Թուրքիոյ հետ, եւ Ատրպէյճանի հետ, մեկնելով պետական շահերէն եւ այն պայմաններէն, որոնք հայրենիքը հնարաւորութիւնը ունի գործադրելու։ Մենք չենք կրնար մեր իղծերը դնել գործադրելիութեան հնարաւորութիւններէ վեր, եթէ չկրցանք գործարդել, պիտի վճարենք անոր գինը։

Այսօր իրավիճակը բոլորովին այլ է անցնող տասնեակ տարիներէն։ Այսօր իւրաքանչիւր խօսք, քայլ, որոշում հետեւանք ունի, եւ այդ հետեւանքը պէտք է հաշուարկուած ըլլայ մինչեւ այդ խօսքը ըսելէ եւ քայլը ընելը։ Կը հաւատանք, որ այն ինչ որ այսօր սկսած է արտաքին քաղաքականութեան առումով, պէտք է շարունակուի։ Պէտք է շարունակուի նաեւ փոխյարաբերութիւնը եւրոպական բոլոր պետութիւններուն, ինչպէս նաեւ Ռուսաստանի հետ։ Յայաստանէն ներս կը հնչեն կոչեր, որ Յայաստանը պէտք է յարաբերութիւնները ամբողջապէս խզէ Ռուսաստանի հետ եւ միայն դէպի Արեւմուտք թեքուի։ Մենք կը մերժենք նաեւ այդ մօտեցումը եւ կը կարծենք, որ այսօրուայ վարուող քաղաքականութիւնը ճիշդ է։ Յայաստանը չի կրնար տնտեսապէս հազարումէկ թելերով կապուած այդ համակարգէն կտրել ինքզինք եւ ձեւացնել որ պիտի կարենայ շատ արագ զարգացնել իր յարաբերութիւնները Արեւմուտքի հետ։ Երկիրը չի կրնար տուժել եւ յետոյ ակնկալել որ մէկը պիտի գայ եւ մեզի օգնէ։

Մենք, դժբախտաբար, նոյնիսկ յեղափոխական շարժման սկզբնական օրերէն, այն համոզումը ունեցած ենք, որ պետութիւններ պիտի գան մեզի օգնելու եւ փրկելու։ Փրկիչներու այս հոգեբանութիւնը մեր մէջ առաջին օրէն զարգացած է, թէեւ մեր յեղափոխական գործիչները շուտով հասկնա՞ծ են, որ այդ օգնութիւնը եւ աջակցութիւնը սուտ է։ Կը կարծենք, որ պէտք է փոխուի այն հոգեբանութիւնը, որ դուրսէն օգնութեամբ պիտի կարենանք մեր հարցերը լուծել։ Այսօր առաւել եւս կարեւոր է, որ մեր հայրենիքը իր քաղաքականութիւնը վառէ իր հնարաւորութիւններէն ու կարողութիւններէն ելլելով, եւ ներքին իր հարցերը իր ձեւով կարենայ լուծել առանց ոեւէ մէկուն հաշիւ տալու, մեկնելով իր պետական շահերէն եւ առաջնորդուելով անոնցով։ Յստակ է մեզի համար, որ 2022 թականէն իվեր իրավիճակի յստակ փոփոխութիւն կայ, եւ ողջունելի է որ այդ գիտակցութիւնը ստեղծուեցաւ Յայրենիքէն ներս, թէ մենք ենք որ պիտի որոշենք մեր ապագան, մենք ենք որ որոշենք թէ որուն հետ ինչպէս պիտի յարաբերինք եւ ինչպէս կարենանք զարգացնել երկրի ռազմական արդիւնաբերութիւնը։ Եթէ կարողացաւ Յայրենիքը շարունակել այս ընթացքով, ուրեմն հնարաւորութիւնը կայ կանխելու գալիք վտանգը, որ վստահ գոյութիւն ունի եւ չէ վերացած։

Այս ըսելով աւելի կարեւոր կը դառնայ ներքին համերաշխութիւնը։ Պատերազմը դժբախտաբար շատ վերքեր բացաւ, նաեւ իրականութիւններ պարզեց, որոնք քօղարկուած էին մեր յաղթանակի շղարշով։ Այս երեւոյթը դժբախտաբար 5-րդ տարին է չենք կրցած թօթափել։ Պատերազմի աւարտէն անմիջապէս յետոյ, փոխանակ պահ մը մտածելու, խոկալու, վերարժեւորելու տեղի ունեցածը եւ ճիշդ գնահատական տալու եւ ճիշդ դասեր քաղելու, առաջին օրէն իսկ մտաւ դաւաճանութեան եւ ուրացողի, ուրիշը իր պարտականութիւնը չկատարելու խօսույթը, այդպիսով զրկելով մեզ այն հնարաւորութենէն, որ գուցէ նաեւ կարենանք փրկել Արցախը։ Ամէնէն վտանգաւորը դաւաճանի եւ դաւաճանութեան մեղքը բարդելու ցանկութիւնն է։ Այդ մօտեցումը առայսօր կը շարունակուի եւ պատճառ դարձած է Յայաստանի ժողովրդի բեւեռացման։

Սակայն մէկ բան յստակ է, այսօր ունինք Յայրենիք մը, որ կը ձգտի ժողովրդավարութեան եւ կը դաւանի ժողովրդավարական հասկացութիւններուն։ Իշխանութիւնները ժամանակաւոր են, պետութիւնը՝ մշտական։ Մեզի համար որպէս կուսակցութիւն մէկ յստակ մօտեցում կայ։ Յայրենիքի մէջ իշխանափոխութիւն կրնայ ըլլալ միայն արդար եւ թափանցիկ ընտրութիւններով, ուրիշ որեւէ միջոց մեզի համար ընդունելի չէ։ Կը յուսանք, որ այն իրավիճակը որ այսօր կայ, շուտով կը վերանայ եւ մեր հայրենիքը կը վերադառնայ իր դիմագրաւած

ՆԻԿԻՈՅ ՏԻԵԶԵՐԱԿԱՆ Ա. ԺՈՂՈՎԻՆ 1700-ԱՄԵԱԿԸ (Շարունակուած էջ 1-էն)

Միջինարեւելեան այս երեք եկեղեցիներու գործակցութիւնը նոր չէ։ Առնուազն քսանհինգ տարիէ անոնք պարբերաբար կը մէկտեղուին Անթիլիասի, Դամասկոսի կամ Գահիրէի մէջ ու սերտօրէն կը համակարգեն իրենց գործունէութիւնն ու տեսակէտները։ Այս անգամուան հանդիպումը, սակայն, զգեցաւ արտասովոր բնոյթ ու փայլք եւ պարզեց «շննդալից» պատկեր մը՝ շնորհիւ Նիկիոյ Տիեզերական ժողովի յորէնեական դարադարձին, որ իր շուքին տակ պահեց միջեկեղեցական բոլոր ձեռնարկները, որոնց մասնակցեցան երեք թոյր եկեղեցիներէն մեծաթիւ հոգեւորականներ։

Յոգեւոր երեք պետերու այս վերջին հանդիպման վաղորդանքին հրապարակուեցաւ միացեալ ընդարձակ հաղորդագրութիւն մըն ալ։ Հոն կը շեշտուէր, թէ քրիստոնեաները Միջին Արեւելքի բնիկ ու արմատացած տարրերէն են, գործունեայ եւ արդիւնաբեր։ «Մենք ամբօրէն կառչած պիտի մնանք այս հողատարածքին՝ հակառակ Միջին Արեւելքը պատուհասող մարտահրաւերներուն եւ հակառակ արտագաղթին», կը հաւաստիացնէին հոգեւոր պետերը։ Անոնք կ'ականարկէին նաեւ իրենց ապրած երկիրներու քաղաքական իրավիճակին, սա՛ տողերով. «Փառք կու տանք Աստուծոյ՝ որ ընդհանուր կայունութիւն կը տիրէ Եգիպտոսի մէջ. կը յուսանք որ նոր նախագահի մը ընտրութիւնն ու նոր կառավարութեան մը կազմութիւնը Լիբանանի մէջ՝ կը դառնայ սկիզբը խաղաղութեամբ ու բարօրութեամբ լեցուն փուլի մը. մմանապէս, ուշադրութեամբ կը հետեւինք Սուրիոյ նոր ղեկավարութեան ճիգերուն արդիւնաւորման, որ պիտի վերահաստատէ անդորրութիւնը, ապահովութիւնն ու միութիւնը եւ պիտի երաշխաւորէ բոլոր քաղաքացիներուն իրեախաւասար իրաւունքները»։

Մեր ժողովուրդին լայն հատուածները (ներառեալ՝ կարգապահ հետեւողականութեամբ եկեղեցի յաճախողները), սակայն, դոյզն գաղափար մը ունի՞ն, թէ ի՞նչ էր սա Նիկիոյ Տիեզերական ժողովը, եւ կամ ինչո՞ւ կարեւորութիւն կը ներկայացնէ ան յաշւ քրիստոնեայ աշխարհին։

Եկէ՛ք նախ ճշդենք Նիկիա քաղաքին աշխարհագրական դիրքը քարտէսի վրայ։

Նիկիան, որ այն իին դարերուն Հռոմէական կայսրութեան մէջ էր, ներկայիս կը պատկանի Թուրքիոյ եւ կը կոչուի Իզմիր։ Փոքր քաղաք մըն է, Պոլսէն 90 քլմ. դէպի հարաւ-արեւելք, համանուն լիճի ափին։ Կ'իյնայ Պուսսա նահանգի սահմաններէն ներս։ Հեռու չէ մեր երբեմնի հայաբնակ Պարտիզակէն ու Արմաշէն։ Մենք այդ շրջանը կը կոչենք Բիւթանիա։

Իսկ ի՞նչն էր Նիկիոյ ժողովին գումարման դրդապատճառը։

Օրմանեան պատրիարք իր «Ազգապատում»-ին մէջ կու տայ Արիոս Աղեքսանդրացիի մը անունը եւ կ'ըտէ որ այս իմաստասէր-եկեղեցականը,-- երէք մը,-- սկսած էր պաշտպանել այն տեսութիւնը, թէ «Յիսուս Քրիստոս չէ Որդի Աստուծոյ մարդացեալ, այլ գերագոյն արարած մը, եւ թէ իրեն տրուած Որդի Աստուծոյ կոչումը բառական իմաստով առնելու չէ»։

Յստակ է Արիոսի միտքը. Քրիստոս աստուածորդի չէ, այլ՝ գերմարդկային տիպար մը, ժամանակակից ամէնէն կատարեալ մարդը։ Այս տեսակէտը կը հակասէր Աւետարանին եւ թիւր մեկնաբանութիւններով կը շեղեցնէր հաւատացեալները քրիստոնեական ուղիղ վարդապետութենէն։

Արիոսի տեսակէտը բուռն կողմնակիցներ ունեցաւ եկեղեցական դասուն մէջ, որովհետեւ դարը աղանդներու աճման ու տարածման դար մըն էր։ Վե՛ները ընդհանրացան, հակառակութիւնները սաստկացան, մինչեւ որ Կոստանդնիանոս Ա. Մեծն կայսրը որոշեց հաճընդհանուր ժողով մը գումարել այս միւրք քննարկելու եւ եզրակացութեան մը յանգելու նպատակով։ Այդպէս է որ գումարուեցաւ Նիկիոյ ժողովը, որ համաքրիստոնեական բնոյթ կրելուն համար պատմութեան մէջ արժանագրուեցաւ իբրեւ Տիեզերական Ա. ժողով։ Թուական Յունիս 325։

Հետաքրքրական է որ այս ժողովին հրաւիրուէր ու իր մասնակցութիւնը բերէր է նաեւ Հայ Եկեղեցին։

Այդ թուականին հայոց կաթողիկոսը Գրիգոր Լուսաւորիչն էր, իսկ թագաւորը՝ Տրդատ Գ.-ը։ Երկուքն ալ հրաւեր տացան ժողովին մասնակցելու, սակայն ինչ-ինչ պատճառներով չկրցան ընդառաջել։ Անոնք իրենց փոխանորդ ու ընկալացուցիչ նշանակեցին Արիստակէս եպիսկոպոսը՝ Գր. Լուսաւորիչի կրտսեր որդին, որ տարիներէ իվեր արդէն իր հօր հայրապետական գործերուն գլխաւոր աջակիցն ու օգնականն էր։ Ան գրաւոր յանձնարարական մը ի ձեռին անձամբ Նիկիա մեկնեցաւ ու Յայաստանը ներկայացուց այդ պատմական համաժողովին, որպէս մէկը իոն ներկայ 318 հայրապետներէն։

Իսկ ի՞նչ եղաւ ժողովին արդիւնքը։ Պիտի տեսնենք։

L. Շ.

ՈՉ-ԲՆԱԿԱՐԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՁՔԵՐՈՒ ՆՈՐ ՕՐԵՆՔԸ ՀԱՐՑԱԶՐՈՅՑ ՎԱՐՁԱԿԱԼՆԵՐՈՒ ԻՐԱՒԱՍՈՒ ՅԱՆՁՆԱԽՈՒՄԲԻ ԱՆԴԱՄՆԵՐԷՆ ՊԱՐՈՆ ՊՕՂՈՍ ՔԻՒՐՏԵԱՆԻ ՀԵՏ

Հարցազրույցը վարեց՝ Պ.Ա.

«Կուշտը անօթիին վիճակէն չի՝ հասկնար», կ'ըսէ ժողովրդական իմաստութեան ասոյթը՝ առաժը: Վերջին, լաւագոյն օրինակը, Լիբանանի օրէնսդիր մարմինին, խորհրդարանի անդամներուն մեծամասնութեան եւ նախարարներէն շատերն էին, որոնք չկրցան զնահատել ոչ-բնակարանային հին վարձակալներուն վիճակը եւ առանց բաւարար ուսումնասիրութեան, անցուցին անարդար նկատուած օրէնք մը: Լիբանանեան դրամամիջին անկունով, հարկ էր մշակել եւ հրատարակել բարեփոխուած վարձքերու նոր օրէնք մը: Մոռացութեան տալով երկրի աննպաստ պայմանները, դրամատուներուն եւ ֆինանսական ծգմաժամը, պատերազմը, նաւահանգիստի պայթումը եւ այս բոլորին ստեղծած տնտեսական աւերը, խորհրդարանէն ներս վաւերացուցին ժողովուրդի մեծամասնութեան համար աննպաստ օրէնք մը: Կանոնագիրը քաշքշուքի ենթարկուեցաւ հրաժարեալ եւ նոր կառավարութիւններուն, խորհրդարանին, նախագահին, Պետական Սահմանադրական խորհուրդին եւ Պետական խորհրդատու մարմինին միջեւ: Կազմուեցաւ ոչ-բնակարանային հին վարձակալներու իրաւատու յանձնախումբ մը: Գլխաւոր անդամներէն մին էր պարոն Պօղոս Քիւրտեան: Վարպետ ոսկերիչներու եւ գոհարագործներու սենտիքայի հիմնադիր եւ երկարամեայ նախագահ, ինչպէս նաեւ՝ գործաւոր-գործատէր հարցերով զբաղող եռեակ անդամներու դատարանին դատաւորներէն մին է պարոն Պօղոս Քիւրտեան: Պետական եւ մամուլի արձակուրդներուն եւ այլ հիմնական պատճառներով, որոշ յապաղումով մը լոյս կը տեսնէ այս շահեկան հարցազրույցը: Մի տասներորդ պահուն, հանրապետութեան նախագահը, որ նախապէս անսահմանադրական համարած էր, վաւերացուց եւ ստորագրեց օրէնքը իր նոյնութեան մէջ: Վերահրատակուեցաւ 12 Յունիս 2025 թուականի թիւ 26 պետական պաշտօնաթերթին մէջ: Օրէնքը այժմ սահմանադրական ըլլալով հանդերձ, երեսփոխանները յաջողեցան անգամ մը եւս հակաճառել եւ պաշտօնական, օրինական բողոքագիրով մը սառեցնել նոր օրէնքը:

Յ.- Ոչ-Բնակարանային վարձակալներու իրաւատու յանձնախումբին աշխոյժ անդամներէն մին էք: Կրնա՞ք ծանօթացնել թէ ինչպէ՞ս կազմուած է եւ ովքե՞ր են յանձնախումբի անդամները:
Պ.- Լիբանանի գլխաւոր հիմք նահանգներէն եկող, տասը անդամներէ բաղկացած, ոչ-բնակարանային վարձակալները ներկայացնող եւ անոնց իրաւունքներու պաշտպան յանձնախումբ մըն է: Պէյրութ, Թրիփոլի, Սայտա, Ջահլէ եւ Լեռնա-լիբանանէն եկող 200-250 վարձակալներուն քանի մը խմբակներու խտացումն է տասը հոգինոց այս մարմինը: Առեւտրականներէ եւ գործարարներէ կազմուած իրաւատու յանձնախումբ մը:

Յ.- Հակիրճ կերպով գաղափար մը կրնա՞ք տալ պետական պաշտօնաթերթին մէջ հրատարակուած ոչ-բնակարանային վարձքերու նոր օրէնքին գլխաւոր կէտերուն մասին:

Պ.- Ըստ նոր օրէնքի տրամադրութիւններուն, վարձակալը երկու տարի ծրիաբար օգտագործելէ ետք, պարտաւոր պիտի ըլլայ լքել եւ տանտէրին յանձնել կալուածը: Եթէ ոչ, նոր վարձքը կ'ըլլայ կալուածին գնողական արժեքին 8%-ը: Այսինքն, օրինակ՝ եթէ կալուածը արժէ 100 հազար տոլար, տարեկան նոր վարձքը կ'ըլլայ 8 հազար: Առաջին տարին կը վճարուի 25%-ը: Այսինքն 2 հազար: Երկրորդ տարին 50%-ը, 4 հազար տոլար: Երրորդ եւ չորրորդ տարիները լման, այսինքն՝ 8 հազար: Չորրորդ տարուան վերջաւորութեան, տանտէրը իրաւունք կ'ունենայ, առանց որեւէ հատուցումի, դուրս հանել վարձակալը եւ վերստանձնել կալուածը: Կալուածին գնողական արժեքը կ'որոշուի երկկողմանի համաձայնութեամբ կամ փորձագէտ մասնագէտի (խապիր) մը կողմէ: Եթէ տարակարծութիւն ըլլայ կողմերու միջեւ, կը դիմուի պատկան դատարանի:

Յ.- Որո՞նց կողմէ եւ ինչո՞ւ անօրինական եւ անվաւեր նկատուեցաւ վերոյիշեալ օրէնքը:

Պ.- Ամէն բանէ առաջ պէտք է մշել որ հրատապ, անյետաձգելի պարտադրութիւն մը չկար նման օրէնք մը անցընելուն մէջ: Խորհրդարանը, առանց բաւարար եւ խորունկ ուսումնասիրութեան, վաւերացուցած էր օրէնքը: Երբ բողոքը ներկայացուեցաւ Պետական խորհրդատու մարմինին, առանց արդիւնք սպասելու, հաւանաբար անդրադառնալով եղած անիրաւութեան, հրաժարեալ նախկին վարչապետ Նեժիպ Միքաթի, վերատեսութեան ենթարկելու համար օրէնքը վերա-հրձուց խորհրդարան:

Նախագահի ընտրութենէն ետք, Նաուաֆ Սալամի կառավարութիւնը հապճեալ հրատարակեց օրէնքը, որ սովորաբար ի գօրու կը դառնայ անմիջապէս:

Հանրապետութեան նախագահը, առանց մանրամասնութիւններուն մէջ մտնելու, անսահմանադրական նկատեց զայն: Իր իշխանութեան ընթացքին, առանց իր հաւանութեան եւ ստորագրութեան նման օրէնքի մը հրատարակութիւնը վաւերական չէր կրնար ըլլալ:

Սահմանադրական պետական խորհուրդը, որուն մասնագիտութիւնն ու պարտականութիւնն է նման հարցերու քննարկումը, ուսումնասիրելէ ետք, վաւերական գտաւ եւ ընդունեց նախագահին բողոքը:

Յ.- Դուք անձամբ եւ յանձնախումբը, կայսերական ծիգ թափեց որպէսզի 11 երեսփոխաններու բողոքագիրով մը դադրեցուի նոր օրէնքին գործարկումը: Այս մասին որոշ մանրամասնութիւններ կրնա՞ք տալ:

Պ.- Բանակցութիւնները վարելու եւ պարտն ու պաշտշաճը տնօրինելու համար, որոշուեցաւ կազմել երեք հոգինոց խմբակ մը, որուն անդամներէն մին եւս էի: Բոլոր վարձակալներուն տեսակէտները քննարկելէ ետք, հաւանութիւն տրուեցաւ

թղթածրարը յանձնել օրէնսգէտ փաստաբանի մը՝ յանձին տոքթ. Ասլէ Եամմիհին:

Որոշուեցաւ հակաճառել Պետական սահմանադրական խորհուրդին մօտ եւ բողոքագիր մը ներկայացնել, պահանջելով որ օրէնքը բոլորովին չեղեալ համարուի, իր բոլոր յօդուածներով: Հիմնուելով Լիբանանի սահմանադրութեան եւ անոր տրամադրութիւններուն, գոյութիւն ունեցող օրէնքներուն եւ միջազգային մարդկային իրաւունքներուն վրայ, տոքթ. Եամմին ազնիւ գտնուեցաւ պատրաստելու 49-էջանոց բողոքագիր մը: Օրինական ըլլալու համար, պէտք էր նուազագոյն տասը երեսփոխանի հաւանութիւնն ու ստորագրութիւնը ունենալ:

Հակախոսանքը այնքան զօրաւոր էր որ շատ մեծ դժուարութիւններ ունեցանք ապահովելու պատգամաւորներուն հաւանութիւնը: Նոյնիսկ ամէնէն մօտիկները մերժեցին: Անձամբ այցելութիւն տալով, եկան ըսելու. «Հակառակ կամքիս, պիտի չկարենամ ստորագրել»:

Բարեբախտաբար, վերջաւորութեան յաջողեցանք ապահովել նախ՝ 11, ապա վերջին պահուն, 12-րդ երեսփոխանի մը ստորագրութիւնը:

Իւրայատուկ շնորհակալութիւն հայագգի երեսփոխան պարոն Յակոբ Թերզեանին: Պաշտպանելով հայ համայնքի վարձակալներուն թեզն ու իրաւունքները, ոչ միայն ընդունեց ստորագրել բողոքագիրը, այլ նախաձեռնութիւնը առաւ: Պետական սահմանադրական խորհուրդին մօտ անձամբ ներկայացնելու եւ իր իսկ անուան տակ արձանագրելու բողոքագիրը: Իսկապէս շատ մեծ է թիւը հայ վարձակալներուն, որոնք խորապէս պիտի վնասուին նոր օրէնքի գործադրութեան պարագային:

Յ.- Ընդհանրապէս ըստ յանձնախումբին եւ մասնաւորաբար ըստ Ձեզի, ի՞նչը անարդար կը գտնէիք այդ օրէնքին մէջ:

Պ.- Ամէն բանէ առաջ պէտք է շեշտել որ նոր վարձքերու համեմատութիւնը շատ-շատ էր: Կալուածի գնողական արժեքին 8%-ը: Այսպէս, տանտէրը միմիայն 12 տարուայ ընթացքին լման հատուցած պիտի ըլլայ իր ներդրումը:

Աշխարհի բոլոր երկիրներուն մէջ, ուր տնտեսութիւնները շատ աւելի բարգաւաճ վիճակ մը ունին, առաւելագոյնը 3% կամ 3,3%-է: Իսկ Ջուլիքերիա՝ 2% միայն: Ուր մնաց Լիբանան, երբ եկամուտները շատ աւելի նուազ են:

Պէտք չէ՝ մոռնալ նաեւ 2019-ի Հոկտեմբեր 17-էն ի վեր տիրող խայտառակ կացութիւնը կամ դրամատուներուն մէջ պահ դրուած գումարներուն սառեցումը կամ իւրացումը:

Նոր օրէնքը բոլորովին անտեսած է նաեւ վերջին տարիներու կործանարար վիճակը: Դրամատուներու կառոյցին անկումը, Պէյրութի նաւահանգիստին պայթումը, մէկուկէս տարուայ պատերազմը եւ այլն:

Անգործութիւնը, անհամեմատ մեծ է այլ երկիրներու հետ բաղդատած: Քիչ աւել գործած չէ՝ օտար, անօրէն աշխատողներու ներկայութիւնը:

բ) Ոչ-բնակարանային վարձքերու նոր օրէնքը բոլորովին չեղեալ համարած է 1967-ին հրատարակուած եւ վարձակալներուն իրաւունքները պաշտպանող թիւ 11/67 օրէնք-հրամանագիրը, ինչ որ անընդունելի է:

Թիւը մեծ է այն հաստատութիւններուն-վարձակալներուն, որոնք հսկայական գումարներ վճարած են որպէս «խլուն»: Երբ դրամատուներէն պարտքի վարկ պահանջուէր, «խլուն» կը համարուէր որպէս դրամազուրկին կարելու մէկ մասը: Վերոյիշեալ 11/67 օրէնք հրամանագիրը կը հաստատէր այդ արդար իրաւունքը, մինչ նորը բոլորովին չեղարկած է զայն:

գ) Լաւագոյն պարագային, առաւելագոյնը չորս տարիէն տանտէրը իրաւունք պիտի ունենայ վարձակալը դուրս դնելու: Հաստատութիւններ կան որոնք 40-50 կամ շատ աւելի տարիներէ յաճախորդութիւն կազմած են: Ո՞ր է ասոր հատուցումը:

Յ.- Շնորհակալութիւն Ձեր տարած աշխատանքին եւ զոհողութիւններուն: Իրը եզրակացութիւն, աւելցնելիք բան մը ունի՞ք:

Պ.- Այլ երկիրներու օրինակին հետեւելով, երանի՝ լիբանանեան պետութիւնն ալ, որպէս օգնութիւն, չնչին տոկոսով կամ նոյնիսկ առանց տոկոսի, վարկ յատկացնէ թէ՛ տանտէրերուն եւ թէ՛ վարձակալներուն որպէսզի թեթեւցուցած ըլլայ կամ ձեւով մը հատուցած ըլլայ քաղաքացիներուն կրած կամ կրելիք վնասները:

Իմ առաջարկս պիտի ըլլայ նաեւ գտնել միջին եզր մը եւ արդար լուծում մը, ուր պաշտպանուած ըլլան երկու կողմերուն իրաւունքներն ու շահը:

Շնորհակալութիւն ձեր պատուարժան խմբագրութեան այս առիթը ընծայելուն համար:

ԴԵՌ ԿԸ ՇՆՉԷ ՀԱԼԷՊԸ (3)

Շարունակուած էջ 1-էն

Հիւրընկալ տանտիրուհին՝ տիկին Սոման առաջնորդեց հիւրասենեակ, ուր 87-ամեայ տարիքին վայել, բայց սրտով նորատի ու միտքով արթուն ընկեր ժամը մեզ դիմաւորեց գուրգուրանքով ու անկեղծ ժպիտով: Վերելակին անգործութեան եւ չորս յարկ բարձրանալուն համար ներողամտութիւն խնդրեց ու անմիջապէս յայտնեց. «Մէկուկէս տարիէ վար չեմ կրնար իջնել ոտքով... բայց դուք հոգիս տաքութիւն տուիք»: Հարազատի հրճուանք ապրեցաւ լսելով անունս, եւ ըսաւ. «Իմ հօրս անունն ալ Նազարէք էր»:

Ժամ Տէր Գեորգեան ծնած է 12 Դեկտեմբեր 1938-ին, այն-թապցի արմատներով ընտանիքի մէջ: Ամուսնացած է Սոմա Պէրպէրեանի հետ, Պէյրութի AUB-էն վկայեալ հիւանդապահուի: Ունին երկու համալսարանաւարտ դուստրեր Ալինա եւ Կասիա: Ալինան այսօր Աթէնքի մէջ Սոֆիա-Յակոբեան վարժարանին հայերէնի ուսուցչուհին է, իսկ Կասիան՝ ճարտարապետա-շինարարական մասնագիտութեամբ, կ'ապրի Յալէայ: Երկու դուստրերը իրենց հերթին հարստացուցած են ընտանեկան արժեքներու զանաւարանը եւ Տէր Գեորգեաններու սերունդի շղթան այսօր կը շարունակուի չորս թոռներով:

Ժամ Տէր Գեորգեան տոսկ անուն մը չէր Յալէայի մէջ: Ան սիրով ու հպարտութեամբ պատմեց իր անցած ուղին: Երկար տարիներ եղած է Յալէայի Հ.Մ.Ս.-ի ատենապետ, շրջանի գործունէութիւնները շարքաթական կանոնաւոր հաղորդակցութեամբ վերատեսութեան տակ առնելով կեդրոնի ատենապետ ընկեր Տիգրան Սարաֆեանի հետ:

Եղած է բեմի մարդ: Տաուտիէի հայահոծ շրջանը Հնչակեան կուսակցութեան գործունէութեան եւ մարդուժի միջնաբերդն էր, ուր հիմնուած է «Անդրանիկ» թատերախումբը: Ընկեր ժամ «Անդրանիկ» թատերախումբին մէջ 25 տարի անընդմէջ մարմնաւորած է Վարդան Մամիկոնեանի կերպարը՝ Վարդանանց թատերախաղին մէջ: Թատրոնը իրեն համար հայրենասիրական դաստիարակութեան մէկ երեսը եղած է: Աւելին, ան ծառայած է Տաուտիէի Սուրբ Վարդան եկեղեցւոյ մէջ, որպէս հոգաբարձութեան անդամ: Մտերմիկ ջերմութեամբ յիշեց նաեւ իր սիրելի հոգաբարձու ընկերը՝ երկարահասակ Կարապետ Արսլանեանը՝ հայրը հայրենիքի ուսանողական տարիներու իմ դասընկեր Գեորգ Արսլանեանի:

Տարիներ շարունակ եղած է Յալէայի ֆուքպոլի ֆետերասիոնի վստահուած անդամներէն իր ուսերուն առնելով թէ՛ զանձապահի, թէ՛ քարտուղարի պատասխանատու պարտականութիւնները: Իր ջանքերուն շնորհիւ, Յալէայի ֆուքպոլի հաւաքականը ինձ անգամ ուղարկուած է մայր հայրենիք եւ խորհրդային երկիրներ՝ անցնելով Մոսկուա, Լենինկրատ, Տոմսք ու Քիշինեւ:

1966-ին Հ.Մ.Ս.-ի կազմին մէջ հիմնուած էր Ճագ-Էսթրատային նուազախումբ մը «Ruby» անունով, որ աւելի ուշ ճանչցուեցաւ իբրեւ «Մարտօ» ինչ խումբը: Անոր կազմակերպչական եւ պատասխանատու ղեկավարը եղած է ընկ. Ժամ Տէր Գեորգեանը, իսկ գեղարուեստական ուղղութեամբ խումբը առաջնորդած է տաղանդաւոր երաժիշտ Սուրեն Գահվէճեան: Խումբը իր բարձրաճաշակ ելոյթներով Հայաստանի մէջ ունեցած է ութ յաջողական ելոյթներ Երեւանի Ֆիլիարմոնիկ մեծ սրահին մէջ՝ խուռներամ հանդիսատէսի ներկայութեամբ, եւ չորս իրարայաջորդ ելոյթներ Կիւմրիի (Լենինական) բեմերուն վրայ: «Ամէն ելոյթի բացման խօսքը եւ կը կատարէի՝ տարբեր բովանդակութեամբ», աւելցուց ընկերը:

Խումբի կազմը ընդգրկած է երգիչ Մարտօն եւ Նուպար Նալպանտեանը, ինչպէս նաեւ երաժիշտներ Աւետիս Էքմէքճեան, Սարգիս Սրապոնեան, Շորժ Գալպեճեան, Անդրանիկ Սիւլահեան, Կարպիս Տաղտէվիդեան, Տիգրան Ժամկոչեան եւ Յակոբ Թիւթունճեան՝ իւրաքանչիւր մասնագիտական հմտութեամբ ու նուիրումով ներդրում բերելով խումբի փայլուն գործունէութեան մէջ:

Կեանքը ոչ ոքի կը խնայէ: Անոր կիսաւարտ մնացած բարեկամներու անունները թեւաթափ ըրած կ'արտասանէր, բայց իր հաւատքին մէջ լոյս կար: «Բոլորը գացին, հիմա ես մնացի՝ կէս կատար», ըսաւ ան: Սակայն այսօր հոգեկան բաւարարութիւն առի՞, ըսաւ անկեղծ: Իսկ ես մտածեցի՝ իր մնացներուն համար մեր երախտագիտութիւնը ոչ միայն պարտք է, այլ վկայագրութիւն մըն է վթերանին ծառայութեանց եւ վաստակին հանդէպ:

Հալէայի համեստ բնակարանին պատերը տարիներ ի վեր աղօթքի պէս լսած են այս վկայութիւնները: Այդ յիշարժան օրուան հանդիպումը՝ իր սրտաբաց ժպիտով եւ ներշնչող ջերմութեամբ, կը հաղորդէր, որ ընկեր ժամ Տէր Գեորգեան թէւ յոգնաբեկ, սակայն հոգին միմիջեւ օրս պայծառացած կը մնայ հայրենասիրութեամբ ու մարդասիրութեամբ:

Ընկեր ժամ Տէր Գեորգեանը իր կեանքի ընթացքին երկարատեւ ու բազմակողմանի ծառայութիւն մատուցած է հալէպահայ համայնքին մեծ նուիրումով, ազնուութեամբ: Իր անցած ուղին վառ օրինակ է սփռնաբան աւանդակութեան, որ իր մէջ կրթութիւն է մշակութային, մարզական, հոգեւոր եւ քաղաքական բազմաժանր գործունէութիւններ:

Այսօր երբ Յալէայ մեծ մարտահրաւերներ կը դիմագրաւէ, Ժամ Տէր Գեորգեանի կենսագրութիւնը զգօն յորդոր մըն է մեզի, թէ ինչպէս կարելի է սիրով, համբերութեամբ եւ հոգատարութեամբ կառուցել համերաշխ ու հզօր, օրինապահ շրջանաւ:

ՀՈՎԱՆԱԲՈՐՈՒԹԵԱՄԲ ՏԻԿԻՆ ՍԱՀԱՐ ՊԱԱՍԻՐԻԻ ՀԲԸՄ-Ի ԼԻԲԱՆԱՆԻ ՏԻԿՆԱՆՑ ՀԱՄԱԽԱՄԲՄԱՆ ՃԱՇԿԵՐՈՅԹԸ

Հովանաւորութեամբ Լիբանանի վարչապետի տիկնոջ՝ Սահար Պասսիրիի, ՀԲԸՄ-ի Լիբանանի Տիկնանց համախմբման կազմակերպած տարեկան ճաշկերոյթը տեղի ունեցաւ Երեքշաբթի, 23 Յունիս 2025-ի կէսօրին, Ֆէնիսիա պանդոկի սրահներուն մէջ: Հանդիսաւոր ճաշկերոյթին յարգարժան տիկին Պասսիրիի կողքին ներկայ էին տիկիններ՝ Լիբանանի երիտասարդութեան եւ մարմնամարզութեան հարցերու նախարարուհի՝ դոկտ. Նորա Պայրաքտարեան, նախկին նախարարուհի՝ Լէյլա Սըլլիհ Յամատէ, Հուտա Ֆուատ Սիմիրորա, Ուրտուլա Ժորժ Պուճիրեան, Սարլէն Պուրթոս Յարպ, Զարոյ Յակոբ Թերզեան, ինչպէս նաեւ՝ ՀԲԸՄ-ի Լիբանանի Շրջանակային յանձնաժողովի ատենապետ տիար Ժէրար Թուֆէնքճեան եւ տիկինը՝ Փասքալ, նաեւ ցերեկոյթը քաջալերող փունջ մը հանգամանաւոր տիկիններ եւ հրապարակներ:

Միջոցառման հայերէնով բացման խօսքը ըրաւ տիկին Արփի Աւետիբեան, ան ողջունեց ներկաները ու բարի գալուստ մաղթեց բոլորին:

Ապա, ՀԲԸՄ-ի Լիբանանի Տիկնանց համախմբումին անունով ֆրանսերէնով խօսք առաւ ատենապետուհի տիկին Քալին Հալաճեան: Ան իր խօսքին մէջ ըսաւ. «ՀԲԸՄ-ը հիմնուած է 1906 թուականին եւ ունի 119 տարիներու փառաւոր անցեալ, տարածուելով գրեթէ բոլոր ցամաքամասերու եւ երկիրներու մէջ, հաստատուելով բազմաթիւ մասնաճիւղեր, հիմնական սկզբունք ընդունելով մարդասիրութիւնը, բարեգործութիւնը, կրթական ու մշակութային առաքելութիւնը, ծառայելով լայն հասարակութեան: Անոր հիմնական ու առաջատար նպատակը եղած է պահել ու պահպանել հայ լեզուն եւ ինքնութիւնը, ինչպէս նաեւ հիմնէ մեզի հասած աւանդական սովորութիւնները:

Ան իր խօսքին մէջ ըսաւ նաեւ, որ Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութիւնը, նախանցեալ տարի, հակառակ մեր սիրելի Լիբանանէն ներս պատահած ու բոլորիս ծանօթ ոչ շատ նպաստաւոր պայմաններուն ու տագնապներուն, իր օժանդակութեան կարկինը տարածած է եւ օգտակար հանդիսացած 10.000 անձերու, ընտանիքներու եւ կարօտեալներու, հոգալով անոնց անմիջական կարիքները՝ առանց խտրութեան:

Տիկին Հալաճեան իր խօսքը աւարտեց, ըսելով. «Այսօր, ուրպէս ենք, որ Լիբանան շնորհիւ տեղի ունեցած մոր դասաւորումներու եւ կարգադրութեանց, կամաց-կամաց կը վերագտնէ իր երբեմնի նախկին խանդավառ օրերը եւ ան արդէն բռնած է խաղաղութեան ու բարգաւաճումի ճանապարհը, հոգեկան ապահովութիւն ներշնչելով բոլոր քաղաքացիներուն, մոռցնելով անցեալի ցաւն ու տառապանքները»:

ԸՆԿ. ՏՈՔԹ. ՀԱՄԲԻԿ ՍԱՐԱՖԵԱՆԻ ԽՕՍՔԸ...

մարտահրաւերներու լուծման: Երկրին մէջ կան շատ լուրջ ներքին խնդիրներ, որոնք լուծման կը կարօտին: Սակայն այդ լուծումը կրնայ գալ եթէ համերաշխութիւն գոյութիւն ունենայ երկրին մէջ: Մենք չենք կրնար ընդունիլ եւ համաձայնիլ այն ծրագրին, որ վերջին շաբթուան ընթացքին պարզուեցաւ, երբ ուղղակի ծրագիր մշակուած է Հայաստանի մէջ յեղաշրջում իրականացնելու: Մեզի համար ընդունելի չէ, որովհետեւ Հայրենիքը մեծ ջանքերով հասաւ այնտեղ, ուր այսօր հասած է: Մեզի համար ընդունելի չէ նաեւ այդ խօսակցութիւնը, որ մենք որեւէ ձեւով պէտք է զիջինք մեր ինքնավարութենէն եւ ինքնիշխանութենէն եւ որեւէ ձեւով միացած ըլլանք միութեանական հանրապետութեան կարգավիճակով: Նման մօտեցում, նման համոզում մենք չունինք, չենք հաւատար, որովհետեւ ինչպէս Քսանները պայքարեցան անկախ Հայաստանի համար, ինչպէս բոլոր կուսակցութիւնները եւ հայ ժողովուրդը իր անկախութեան համար պայքարեցաւ, ուրեմն մենք պիտի կարենանք մեր հայրենիքը պաշտպանել, գործուրալ, զարգացնել եւ ամրապնդել ժողովրդավարական սկզբունքները: Եթէ մենք կը ձգտինք որ մեր Հայրենիքը ապագային յառաջ երթայ, շատ կարեւոր է այդ ժողովուրդավարական սկզբունքները ամրապնդել, որովհետեւ մենք մեզ կը տեսնենք Եւրոպական միութեան մէջ ապագային, ուրեմն մենք այսօրուընէ պիտի կարենանք այդ արժէքները ամրապնդել, հաւատալ անոնց եւ անոնցմով գործել:

Ինչ կը վերաբերի Հայաստան-Սփիւռք յարաբերութիւններուն, մենք բազմիցս բարձրածայնած ենք մեր մտահոգութիւնը այդ յարաբերութիւններու ոչ-բարւոքութեան մասին: Մենք հաւատացած ենք, որ Սփիւռքը, այսօր եւս իր ներուժով կրնայ մասնակից ըլլալ Հայրենիքի բարօրութեան ու բարգաւաճման: Կը հաւատանք որ այդ աշխատանքը թերի մնացած է եւ պէտք է շարունակուի եւ զարգանայ: Սփիւռքը յաւերժ երեսնոյթ չէ: Պիտի գայ այն օրը, երբ Սփիւռքը գոյութիւն պիտի չունենայ, բայց յամենայն դէպս մեզի համար շատ կարեւոր է հասկնալ եւ գիտակցիլ, որ մեր վերջին հանգրուանը Հայրենիքն է: Սակայն այնքան ժամանակ որ մենք Սփիւռքի մէջ կ'ապրինք, ունինք պարտաւորութիւններ մեր հանրութեան եւ ժողովուրդին նկատմամբ: Հայապահպանումը կը մնայ կարեւոր պարտականութիւն, սակայն այսօրուան առաջնահերթութիւնը կը մնայ Մայր Հայրենիքը, եւ մենք պատաւոր ենք մտածել ու շնչել հայրենիքով: Որպէս կուսակցութիւններ ունինք մեր պարտաւորութիւնները, իսկ Հայաստանի պետու-

Այնուհետեւ խօսք առաւ օրուան ճաշկերոյթի հովանաւոր եւ պատուոյ հիւր՝ տիկին Սահար Պասսիրիին: Ան, իր խօսքին մէջ գնահատելով հայ ժողովուրդին ներկայութիւնը Լիբանանի մէջ, գոհունակութեամբ ըսաւ, որ հայ հասարակութիւնը միշտ ալ դրական դեր ունեցած է Լիբանանէն ներս, եւ յաջողած՝ մշակոյթի կերտման ու աւանդութիւն պահպանելու գործընթացին մէջ: Ան շեշտեց նաեւ, որ հայերը հիմնական դերակատարներն են այս երկրին մէջ, համահաւասար, եւ Լիբանանը բարձր կը պահեն իրենց սիրտին եւ հոգիին մէջ, ինչպէս Հայաստանը՝ իրենց յուշերուն մէջ:

Ապա ան գնահատեց Լիբանանէն ներս ՀԲԸՄ-ի տարած բոլորանուէր աշխատանքները՝ շատ մը բնագաւառներէ ներս, մասնաւորաբար մարդասիրական, շեշտելով որ Միութիւնը այս ուղղութեամբ մեծ դեր վերցուցած է իր ուսերուն եւ տակաւին կը շարունակէ այդ պարտականութիւնը, հոգատար հանդիսանալով մարդակերտումի իր ազնիւ առաքելութեան, հաւատալով մարդ արարածի կարեւորութեան, եւ կ'աշխատի, որ հայ անհատը ապրի արժանապատիւ կեանք, ուսանի եւ զարգանայ եւ միաժամանակ պահպանէ հայկականութիւնն ու ազգային աւանդութիւնները:

Ան շեշտեց միաժամանակ ուսման, գիտութեան եւ մշակոյթի կարեւորութիւնը հայրենակերտումի առաքելութեան մէջ, երբ կը սատարենք հայրենիք Լիբանանի գոյութեան եւ զարգացման ու բարգաւաճման գործին, մատնանշելով որ Լիբանանի նման բազմաշերտ բնակչութեամբ երկրի մը մէջ կարեւոր է բազմակարծութիւնը, իրար ճանաչողութիւնը եւ փոխադարձ յարգանքը:

Ան ըսաւ, որ այս բոլորին մէջ ի հարկէ կարեւոր է գիտութիւնը եւ անոր զարգացումը, ապահովելու համար համակեցութիւնը բոլորին մասնակցութեամբ, հաւասարապէս, մեկդի թողած ամեն կողմնակի հարց կամ հաշիւ, որովհետեւ սա է մեր գանձը, միասնականութիւնն է մեր գանձը, որ կը հարստացնէ մեր խճանկարը՝ հակառակ մեր միջեւ գոյութիւն ունեցող տարակարծութեանց, բանգի մշակոյթն է նաեւ միացման ուժը, բազմերանգ ու բազմաշերտ, որ ստացանք ու կը յանձնենք սերունդներուն ըլլալ ան երգ, երաժշտութիւն կամ այլ:

Ան իր խօսքին աւարտին ըսաւ. «Այսօր Լիբանան կը գտնուի դժուար անկիւնադարձի մը առջեւ, եւ կը գտնուինք յոյսի եւ պետութիւն կերտելու երկընդրաքին առջեւ, հաւատալով որ մեր առջեւ կան մեծ ու խոր մարտահրաւերներ եւ սպառնալիքներ: Սակայն մենք ուրիշ ելք չունինք, եւ կը պնդենք երկիր եւ պետութիւն վերականգնելու որոշումը, Լիբանանը վերաշինելու ծրագիրը, որ առնչուած է ազատութեան եւ համագործակցութեան հետ, մասնակցութեամբ բոլորի՞ն հակառակ առկա տարակարծութեանց, ունենալու համար ազատ, անկախ եւ գերիշխան Լիբանան, քաղաքակրթ Լիբանան, իրագործելու համար երիտասարդութեանց ցանկութիւններն ու երազանքները... եւ սա ոչ թէ փափաք է միայն... այլ՝ պահանջ է անհրաժեշտութիւն»:

Հովանաւոր ու պատուոյ տիկին Սահար Պասսիրիի խօսքերը ծափահարուեցան ներկաներուն կողմէ երկար-երկար:

ճաշկերոյթի աւարտին, Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան Լիբանանի Շրջանակային յանձնաժողովի ատենապետ Ժէրար Թուֆէնքճեան ու տիկինը, ինչպէս նաեւ Տիկնանց համախմբումի ատենապետուհի Քալին Հալաճեան Միութեան անունով յիշատակի նուէր մը յանձնեցին տիկին Պասսիրիին:

ճաշկերոյթի ամբողջ տեսողութեան ինչեցին երգի եւ երաժշտութեան մեղեդիներ, ինչպէս նաեւ հայկական պար՝ ՀԲԸՄ-ՀԵԸ-ի «Արին» պարախումբին կողմէ:

Շարունակուած էջ 2-էն

թիւնը ունի իր պարտաւորութիւնը: Չափէն աւելի կարեւոր է, որ Հայաստան-Սփիւռք յարաբերութիւնները ըլլան կարգաւորուած եւ իւրաքանչիւրը կատարէ իր պարտաւորութիւնները: Մենք որպէս կուսակցութիւն կը ջատագովենք համահայկական խորհուրդի հասկացողութիւնը, ըստ որում՝ սփիւռքեան կուսակցութիւնները, յարանուանութիւնները համախմբուած աշխատանք տանին, որպէսզի կարենանք Հայրենիքի առջեւ ծառացած մարտահրաւերներու այն բաժինը որ կրնանք մեր վրայ վերցնել, կատարել: Մեզի համար ընդունելի չէ որ խզում տեղի ունենայ Հայրենիքի եւ Սփիւռքի միջեւ, եւ այն կապը որուն մենք կը ձգտէինք եւ երկար տարիներ աշխատանք տարած ենք որ ստեղծուէր, թուլանայ:

Մեր հիմնական մտահոգութիւնը կը մնայ նաեւ Հայրենիքի սահմաններու պաշտպանութիւնը եւ ինքնիշխանութիւնը: Իսկ այդ ինքնիշխանութիւնը պաշտպանելու համար, ուզենք կամ չուզենք նաեւ Ատրպէյճանի հետ մեր յարաբերութեամբ պիտի կարենանք կարգաւորել: Թշնամին նենգ է եւ կը շարունակէ իր պահանջները ներկայացնել մեր հայրենիքին, մանաւանդ «Զանգեզուրի միջանցքի» առումով: Հակառակ Հայաստանի պետութեան յստակ մօտեցման, որ միջանցքը մեզի համար կարմիր գիծ է եւ արտատարածքային միջանցք տրամադրելու ցանկութիւն չունինք, Ատրպէյճանը կը շարունակէ այդ յոյսերը ունենալ եւ կը փորձէ ճնշում բանեցնել մեր վրայ, որպէսզի կարենայ այդ նպատակին հասնիլ: Մենք, որպէս ժողովուրդ, պատրա՛ստ ենք համերշխութեամբ եւ համագործակցութեամբ դիմագրաւելու այդ վտանգը եւ այդ մարտահրաւերը: Դժբախտաբար մենք զբաղած ենք իրար դէմ պառակտիչ գործողութիւններով: Ներքին հարցեր, ներքին տարակարծութիւններ կրնանք ունենալ, ներքին քաղաքական պայքարը ընդունելի է, սակայն թշնամի հակառակորդը պէտք է տեսնէ մէկ ժողովուրդ, մէկ պատգամ, մէկ մօտեցում: Եթէ չկրցանք այդ իրականացնել, ուրեմն մեզ կը սպասէ դժուար օրեր:

Հայրենիքի տեսլականը եւ երազը կար եւ առայսօր կը մնայ: Մեզի համար մեր պատգամը եւ նաեւ Քսաններէն մեզի եկած պատգամը կը մնայ այն, որ մենք ամեն գնով պարտաւոր ենք աջակցիլ եւ օգրավիզ կանգնիլ մեր հայրենիքին եւ վերջի-վերջոյ իրականութիւն դարձնել մեր Քսաններուն երազը:

ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ ԱՅՍՕՐ

3 Յուլիս 2025: Տարուան 184-րդ օրն է:
2025-ի աւարտին կը մնայ 181 օր:

Դէպքեր-տօներ

1863 – ԱՄՆ քաղաքացիական պատերազմի ամենադաժան եւ վճռական **Կետիսպրկի ճակատամարտը** աւարտեցաւ: Երեք օր տեւած մարտերը արձանագրեցին 50.000 զոհ:

1890 – **Այտաօն** կը միանայ Միացեալ Նահանգներուն՝ դառնալով 43-րդ նահանգը:

2013 – Զանգուածային ընդվզումներէ ետք, Եգիպտոսի նախագահ **Մոհամմատ Մուրսի** բանակին միջամտութեամբ պաշտօնանկ լլլլայ:

Անկախութեան օր՝ Ալճերիոյ – Հռչակած է անկախութիւնը Ֆրանսայէն 1962 թուականին՝ երկարատեւ ազգային-ազատագրական պատերազմէ ետք:

Անկախութեան օր՝ Պելառուսիոյ – 1944 թուականին:

Ծնունդներ

1940 – **Ռազմիկ Դաւոյեան**, բանաստեղծ ու հասարակական գործիչ:

1962 – **Թոմ Քրուզ**, ամերիկացի բազմամրցանակակիր դերասան, արտադրիչ ու թատերագիր:

1971 – **Ժուլիան Ասանժ**, ամերիկացի լրագրող եւ համացանցային աքթիվիսթ, «WikiLeaks»-ի հիմնադիրն է: Միջազգային բացայայտումներու իր գործելակերպը փոթորիկ յառաջացուց համաշխարհային դիւանագիտութեան մէջ:

1992 – **Մոլլի Սանտեն**, շուէտացի երգչուհի, երգահան եւ կատարող:

1932 – **Լեւոն Արապեան**, նկարիչ եւ բարերար: Յայտնի է «Sir L» ստորագրութեամբ՝ որպէս նորարարական գծագետ եւ մշակոյթի հովանաւոր:

Մահեր

1911 – **Ղազարոս Աղայեան**, մանկավարժ, բանաստեղծ, հրապարակախօս ու լեզուաբան:

1904 – **Թեոտոր Յերցլը**, ամերիկացի հրեայ լրագրող եւ գրող:

1918 – **Մուհամմատ Ե.**, Օսմանեան կայսրութեան սուլթան մը, որ գահ բարձրացաւ 1909-ին՝ Սուլթան Ապտիլ Համիտ Բ-ի գահընկեցումէն ետք: Իր թագաւորութեան ընթացքին ծաւալեց Ա. Համաշխարհային պատերազմը, ինչպէս նաեւ Հայոց ցեղասպանութիւնը:

1965 – **Միքայէլ Կիւրճեան**, արձակագիր, թատերագիր եւ խմբագիր:

1971 – **Ժմի Մորիսըն**, ամերիկացի երգիչ, բանաստեղծ եւ ռոք երաժշտութեան խորհրդանիշ:

1974 – **Յովհաննէ Թադևոսեան**, նկարիչ:

1992 – **Վարդան Ստեփանեան «Տուշման»**, Արցախի ազգային-ազատագրական շարժման նուիրեալ ազատամարտիկ: Զոհուած է Միւրիշէնի կռիւներուն:

2014 – **Ռաֆայէլ Աթոյեան**, գեղանկարիչ:

ԵՂԱՆԱԿԸ ԱՅՍՕՐ

Պէյրութ (արեւոտ)
Ցերեկը 29/25` գիշերը` 69% տամուկ

Երեսան (մասամբ ամպամած)
Ցերեկը 26/15` գիշերը` 38% տամուկ

Հալեպ (արեւոտ)
Ցերեկը 35/22` գիշերը` 14% տամուկ

Դամասկոս (արեւոտ)
Ցերեկը 34/18` գիշերը` 22% տամուկ

Տուպայ (ընդհ. արեւոտ)
Ցերեկը 38/31` գիշերը` 54% տամուկ

Լոս Անճելըս (արեւոտ)
Ցերեկը 26/17` գիշերը` 56% տամուկ

Սիւտի – վաղը (մասամբ ամպամած)
Ցերեկը 17/9` գիշերը` 61% տամուկ

Մոնթվիտո – վաղը (ամպոտ)
Ցերեկը 13/6` գիշերը` 84% տամուկ

ՈՒՄՈՒՑԻՉԻ ԿԱՐԻՔ

Հայ աւետարանական գոլէժը (Քաղաքի հայ սքուլ) կարիքը ունի Ուսողութեան (Mathematics) ուսուցիչներու: Համապատասխան վկայականն ու փորձառութիւնը պայման են:

Հետաքրքրուողներ կրնան իրեն CV-ն դրկել job-satschool@outlook.com հասցէին

ARARAD DAILY NEWSPAPER

Tel.-Fax: 01-565599 | P.O.Box: 175275 Mar Mikhael
Beirut | Lebanon | www.araraddaily.com
email: araradartert@gmail.com

ارارات جريدة سبائية يومية أرمينية
تصدر عن شركة ماسبيير للصحافة والنشر (ش.م.م.)